

(92) Σούρα ελ-Λείλ
(Η Νύχτα)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Μα τη Νύχτα καθώς κρύβει (το φως)!

2. Μα την Ημέρα καθώς εμφανίζεται φωτοστεφανωμένη!

3. Μα Αυτό (το μυστήριο) της δημιουργίας του αρσενικού και του θηλυκού!

4. Σίγουρα η συμπεριφορά καθενός από σας έχει διαφορετικό ανόμοιο τέλος .

5. Γι' αυτό εκείνος που δίνει (ελεημοσύνη) και φοβάται (τον ΑΛΛΑΧ),

6. Και (με κάθε ειλικρίνεια) πιστοποιεί το καλύτερο (και ομορφότερο),

7. θα του διευκολύνουμε το Δρόμο προς τη Μακαριότητα (καλό).

8. Ενώ εκείνος που είναι άπληστος φιλάργυρος και θεωρεί τον εαυτό του αυτάρκη,

9. και διαφεύδει (υπεροπτικά) ό,τι είναι το καλύτερο (και ομορφότερο),

10. (τότε) θα κάνουμε - βέβαια - γι' αυτόν εύκολα το Δρόμο προς την αθλιότητα (το κακό).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ﴿٢﴾

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣﴾

إِنْ سَأَعْتَبُكَ لَشَقَى ﴿٤﴾

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَانْفَكَى ﴿٥﴾

وَصَدَقَ بِالْحَسَنِ ﴿٦﴾

فَسَنِّيْرُهُ لِّلْمَسْرِيِّ ﴿٧﴾

وَأَمَّا مَنْ كَبَّلَ وَالْحَسَنِ ﴿٨﴾

وَكَذَّبَ بِالْحَسَنِ ﴿٩﴾

فَسَنِّيْرُهُ لِّلْمَعْرِيِّ ﴿١٠﴾

11. και δεν θα τον ωφελήσει ο πλούτος του όταν πέσει στο θάνατο (καταστροφή).

وَمَا يَنْفَعِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿١١﴾

12. Βέβαια παίρνουμε πάνω Μας (την υποχρέωση) να καθοδηγήσουμε.

إِنَّا نَعْتَنُّ لِلْهُدَى ﴿١٢﴾

13. - Στ' αλήθεια - σε Μας ανήκει το τέλος και η Αρχή (ότι θρίσκειται στη Δευτέρα Παρουσία) όπως και στη κοσμική (τη Πρώτη).

وَإِنَّا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿١٣﴾

14. Γι' αυτό σας προειδοποιώ για μια Φωτιά με άγριες φλόγες.

فَأَذْرَتْنَا نَارًا تَنْظَلُ ﴿١٤﴾

15. Κανείς δεν θα την υποφέρει παρά μόνο ο άτυχος,

لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾

16. που έχει διαφεύσει (τους αποστόλους) και έχει αρνηθεί την πίστη.

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾

17. Ενώ ο αφοσιωμένος στον ΑΛΛΑΧ θα μετακινηθεί πολύ μακριά απ' αυτή,

وَسَيَجْنِبُهَا آلَ الْآفَى ﴿١٧﴾

18. αυτός που ξόδεψε (δίνοντας στους πτωχούς) από τον πλούτο του για να εξαγνίσει τον εαυτό του.

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾

19. Και δεν περιμένει την χάρη κανέναν για αμοιβή για το καλό που έκανε

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمٍ تُحْمَلُ ﴿١٩﴾

20. παρά μόνο την επιθυμία να ευχαριστήσει τον Κύριό του, τον Ύψιστο ΑΛΛΑΧ.

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾

21. Και σύντομα - μάλιστα - θα επιτύχει (πλήρη) ικανοποίηση.

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾